

काचं गोकर्णायुतं न हि शुभं चुक्ती च पर्वा-
परम् ॥

नमान्यतः सन्ततशान्तिदश्च
स्याहर्षमानं त्वय कुकुटाख्यम् ।
हस्त्यादितो नाम चतुष्टयश्च
हस्त्यं द्विशालं प्रथमं तथैव ॥
यत् स्वस्तिकं तद्वदमदामध्ये
ऽलिन्दस्तथाये कथितं द्विशालम् ।
हस्ताख्यं स्यादथ षड्मानं
कीर्त्तिर्विनाशं भवनं चतुर्थम् ॥
अलिन्दयुग्मं परतो विदध्यात्
षड्दारु मध्ये ऽपि च शान्तसंज्ञम् ।
तस्मादगृहे हर्षणवैपुले च
तथा चतुर्थं कथितं करालम् ॥
तस्मिन् गृहे दक्षिणतो ह्यलिन्दे
वित्तश्च चित्तं धनकालदण्डे ।
वामे पुनर्वन्मुदपुच्छदं स्यात्
सर्व्वन्तु तस्मिन्नपि कालचक्रम् ॥
लघुश्च पश्चात् पुरतोऽपि युग्मं
स्याहर्षिको रसदारमध्ये ।
तत्रैषु सुन्दरमेव नीलं
स्यात् कीटिलश्चैव यथा क्रमेण ॥
प्रदक्षिणैकः पुरतोऽपि युग्मं
षट्कं गृहान्तः किल शाश्वदाख्यम् ।
ततो द्वितीयं खलु शाश्वदं स्या-
च्छीलं तथा कीटमेव संज्ञम् ॥
सौम्यं गृहं मण्डपसंयुतश्च
तत्तुल्यरूपं विबुधैर्विधेयम् ।
सुभद्रमस्मादपि षड्मानं
क्रूरश्च सर्व्वेष्वशुभं चतुर्थम् ॥
मुखे त्रयं दक्षिणपश्चिमैकः
षड् दारुकां श्रीधरनामधेयम् ।
प्रोक्ते गृहे कामदपुष्टिदे च
चतुर्थकं कीर्त्तिर्विनाशमेव ॥
वामे तथा दक्षिणपश्चिमैको
युग्मं मुखे मण्डपमग्रतश्च ।
श्रीभूषणं श्रीवसनं ततश्च
श्रीश्रीभक्तोर्त्तिचयमेव तद्वत् ॥
एकोऽपरे दक्षिणवामतश्च
यन्मध्यगं श्रीधरयुग्मपूर्व्वम् ।
सर्व्वार्थदं स्यान्मुखतस्त्रयश्चेत्
लक्ष्मीनिवासं कुपितश्च नाम्ना ॥
युग्मं मुखे मण्डपमेव चाग्रे
युग्मं तथा दक्षिणतोऽन्तर्भित्तिः ।
गृहे तु उद्योतकवाहुतेजः
सुतेज एवं कलहावहं स्यात् ॥
उद्योतके पश्चिमभागतो द्वौ
कुर्थात् द्विशालश्च वर्द्धनिवासम् ।
तत् पुष्टिदं कोपसमानमन्य-
मनुक्तषट्कं क्रमतो विधेयम् ॥
लघुत्रिकं पूर्व्वदिशविभागे
एको भवेदक्षिणवामपश्चात् ।

महान्तमेतच्चहितश्च दलं
कुलक्षयं मण्डपसंयुतं स्यात् ॥
भ्रमद्वयं दिक्चित्तये विभागे
मुखे त्रिकं मण्डपमग्रतश्च ।
प्रतापवर्द्धनमिदं दिव्यं
सुखाधिकं सौख्यहरं चतुर्थम् ॥
तस्यैव रूपं रसदारयुग्मं
पुनस्त्वलिन्दोऽजगजन्ततश्च ।
स्यात् सिंहनादं त्वय हस्तियानं
ज्ञेयं तथा कण्टकमेतदन्यम् ॥
शान्तादिगृहानि च षोडशैव
द्विशालकानौह यथाक्रमेण ।
नामानि चत्वार्यपि रूपमेकं
हस्त्यादिभेदेः क्रमतो विधेयम् ॥
इति सूत्रधारमण्डनविरचिते वास्तुशास्त्रे राज-
वल्गुमे एकद्विशालगृहलक्षणं ६ अध्यायः ॥१॥
“द्विशालगृहानि तु षोडशैव
वास्तूदधेः सारतरं पुनश्च ।
वक्ष्याम्यलिन्दोऽपि षणो लघुश्च ।
द्वौ तिन्दुकाख्यौ कथितावलिन्दौ ॥
सूर्य्यं द्विशालं लघुरस्य वामे
मुखे त्रिकं दक्षिणतस्तथैकः ।
मुखे तथा वासवमेव गेहं
वामेऽपसव्ये लघुरेक एव ॥
प्रासादसंज्ञं मुखतस्त्रयश्चेत्
प्रदक्षिणं तिन्दुकवेष्टितं स्यात् ।
अलिन्दयुक्तं विमलं द्विशालं
तद्वीर्य्यवन्तं सह मण्डपेन ॥
अथ द्विशालेषु समस्तकेषु
मध्ये विदध्याद्रसदारं चैकम् ।
तदा भवेद्वासुरमग्रयुग्म-
मेको लघुर्दक्षिणदिग्विभागे ॥
एको लघुर्दक्षिणपूर्व्वगः स्यात्
तद्वन्दुभाह्वं मुखमण्डपेन ।
द्वौ पूर्व्वतो दक्षिणतस्तथैको
युग्मं भवेन्मण्डपगं सुतेजः ॥
मुखे गुणा दक्षिणतस्तथैको
द्वौ मण्डपेऽस्मिन् हयजाभिधानम् ।
महान्तगृहं मुखे त्रिके तु
युग्मान्वितं मण्डपमेतदेव ॥
मुखे तथा मण्डपके च युग्मं
वामेऽपसव्ये युगलं लघोश्च ।
लोकत्रयाडम्बरमस्य नाम
षड्द्वारं शम्भुगणेशयोश्च ॥
युग्मं मुखे मण्डपगं हयं स्या-
त्तथा हयं दक्षिणवामतश्च ।
एको हि पश्चाद्वरदाभिधानं
श्रीविश्वकर्मोक्तमताद्विशालम् ॥
मालीनसंज्ञं मुखगैश्चतुर्भि-
र्युग्मं भवेदक्षिणवामभागे ।
युग्मं तथा पश्चिमदिग् विभागे
तस्याग्रतो मण्डप एक एव ॥

प्राथमा लघवो विलासभवने वामे लघुर्दक्षिणे
तच्चैन्मण्डलसंयुतश्च कमलं स्याद्वृद्धिदं सौख्य-
दम् ।
वेदास्तद्वरके मुखे च सततं वामेक्षणे दक्षिणे
तस्याग्ने मुखमण्डपस्य फलदानेवं गृहान्
षोडश ॥”

इति सूर्यादिषोडशगृहाणि ॥१॥

“अथ त्रिशालं त्रिदशेक्षणेकं
स्यात्तदशावासमरूपसंज्ञम् ।
तथा चतुर्थं कुमुदाभिधानं
हस्त्यादिभेदेः क्रमतो विधेयम् ॥
ह्रस्वं ह्यलिन्दश्च तथैव पुच्छं
हरश्च कामन्त्वय ऋक्षभद्रम् ।
षट्कश्च मध्ये स्वधनं कुबेरं
पुच्छं तथा कामदमेतदेव ॥
अलिन्दयुग्मं त्वय भद्रयुक्तं
मध्ये कपाटं जलजाभिधानम् ।
स्यान्मेषजं चैव गजं क्षपश्च
षड् दारु मध्ये सकले यथातः ॥
स्याद्वैजयं मण्डपऋक्षभद्रं
जयं निनादं त्वय कीर्त्तिजश्च ।
भद्रोनऋक्षवाधिकासाकलाह्वं
निर्लोभकं वासदकीशले च ॥
त्रैकं क्रमादीश्वरवारदाख्यं
भीमश्च कीशखमतः क्रमेण ।
तद्वेद बुद्धस्वजनं तृतीयं
स्यात् कीशलं नीलमिदं चतुर्थम् ॥
सुखगुणलघुवामे दक्षिणे चैक एत-
द्वरदशरदमुक्तं दण्डकं काकपक्षम् ।
इदमिह हि निनादं मण्डपेनाधिकं स्या-
त्तदनु च गजनादं बाहुलं कीर्त्तिजाह्नम् ॥
सृष्ट्यादिरूपमुखमण्डपमेव सिंहं
ज्ञेयं गृहे वृषगजे अपि कीशसंज्ञम् ।
वामेऽधिकश्च लघुना कथितं सुभद्रं
स्यान्माणिभद्रमपि रत्नजकाञ्चनाख्ये ॥
युगमुखमपरैको भैरवं दक्षिणे च
भरत नरजमेतत् स्याच्चतुर्थं कुबेरम् ।
पुनरपि लघु वामे हस्तियानं विधानं
हयजलपजगीहं तच्चतुर्थं क्रमेण ॥
वर्णानां शुभदश्च सागरगृहं पञ्चैवं ऋक्षमुखे
प्रोक्तं क्षीरदरद्विद्वयमिदं कोलाहलक्ष्मापरम् ।
षड् दारुहयभद्रसमलघवस्तथैक युतं शालया
गाम्भर्व्यं क्षितिभूषणश्च कथितं सर्व्वज्ञकं दर्प-
कम् ॥
धान्यं वृद्धिकरं त्रिशालमुदितं शालां विना
प्रावनी
प्राक्शाला रक्षितं शुभं निगदितं शुद्धैत्रमर्थ-
प्रदम् ।
चुक्तीसंज्ञमिदं करोति मरणं हीनं तथा
याम्यया
पञ्चमं महिषीमृते च भवनं तत्पुच्छवन्मुच्यम् ॥”
इति त्रिदशादिषोडशगृहाणि ॥१॥